

CINCO POSTAIS DE NADAL

primeira

e de ser unha árbore
-acibro transplantado-,
veñan as túas mans
para acicalarme.

de vagar,
segundo a segundo,
doce enfeites delicados.

segunda (visual)

unha folerpa pequena
en cada p|e|s|t|a|n|a.

demoro o salferir
con xeito tenro,
e non, non choro.

a derradeira estrela:
suplico o voso desexo.

terceira

levo nas unllas as panxoliñas,
as luces no mirar.

eu, doce-típico
ao ollarme,
pénsome no troco do meu pai
(unha cantiga por unha filloa);

*cantámoslle os reises do kikirikí
se non nos dan nada marchamos de aquí...*

e durmo, d e s p a c i o ,
logo da nevarada.

cuarta

non aprendín (soa) que
o tacto
leva, -tamén-, escintileo

(véxase: sinestesia).

non souben situar as
figuras, xeroglíficos, pinturas*,

nin expliquei,
-tampouco-, siluetas nun pallote:
sentindo
sendo.

e hoxe, no embigo do brión
regáloche un Belén enteiriño.

para ti, Begonte;
para mín, *carmen*, *carminis*.
un sí poema.

*enténdanse como sinónimos nunha arte miña

quinta (ou canto)

*adeste fideles laeti triumphantes
venite, venite in Betlehem...*

das últimas noites do ano
recordo a cor verde:

cariza,
acivro,
ceba

esperanza.